Iodocus, Erfordensis; Locatello, Boneto [DruckerIn]; Scoto, Ottaviano [DruckerIn]: Uocabularium iuris
Venedig, 30.V.1491 [GW M12669] [Sack 3717] Seite 52a

¶ Notarius est publica ꝑsona.qꝛ eius offm̄ ad publicā vti
litatē īuētū est. ⁊ dr̄ a notādo qđ est negocia hoīs publice
⁊ auctētice ī publicā ⁊ auctēticā formā redigere.Et idem
dicitur scriba a scribēdo. ⁊ tabellio seu tabellariꝰ a tabl'a.
Regre.s̄. locis suis.

¶ Nothꝰ dr̄ illegitimꝰ.⁊ ꝓp̄e de adulterio natꝰ sicut dr̄ no
tha febris que affligit vt quartana.nō tn̄ ē vera q̄rtana vt
nota glo.in.§.ꝑsone vero.in fi.c.nisi cū p̄dem.de renunci.
Etiā dr̄ a nota.i.īfamia.qꝛ talis īfamiam incurrit.

¶ Notoriū ē triplex.Q̄dā ē notoriū p̄sumptiōis.s.qđ est
de euidētia iuris vehemētis p̄sumptū vt p̄rnitas.filiatio.
vbi nō reqrit̄ alia ꝓbatio.c.qm̄.de fil.p̄sby. Nā de hoc ꝙ
qs sit alicuiꝰ filiꝰ nō pōt vere ꝓbari.l.lucius.ff.de ꝯdi.⁊ de
mon.vn̄ filiꝰ est quē nuptie demōstrāt.ff.de in ius vo.l.qꝛ
sꝑ.ī fi.nā cū vir ⁊ vxor aliquē īfātē nutriūt ⁊ dicūt eū filiū
eoꝝ eē.tūc p̄sumit̄ eoꝝ filius.Est ḡ notoriū p̄sumptionis
euidētia rei euidēte ⁊ a iure p̄sumpta.Aliud ē notoriū iu-
ris.⁊ est clara iudicialis cōfessio.īcōuincibilis ꝓbatio: ⁊ ir
retractabilis diffinitio.de quo.s.notorio qs dānatꝰ est.vel
ī iure ꝯfessus.Et sic illud ē duplex.vꝫ.per ꝯfessionē factā
in iure.⁊ ꝑ s̄niaꝫ iudicis.vt in.c.vestra de cohabi.cle.⁊ mu
lie.Tertiū est notoriū.facti.s.quod cōmissū vel factū non
dubitat̄ a populo vel maiori ppl'i parte ⁊ per euidentiam
rei nulla pōt tergiuersatōe celari. nec oꝫ ꝙ oēs circūstan
tie facti sint note.vt.c.vlti.de coha.cle.⁊ mul.c.cū dilectꝰ.
de purga.cano.in fi.ij.q.i.manifesta.⁊.c.se. Et illud noto
rium est triplex.s.s̄m triplicē distictionē facti. Quoddā
ē fci ꝑmanētis ⁊ ꝯtinui. vt ꝙ deus solis stat in palatio pa
pinēsi ꝯtinue.c.dilecto.de appel.⁊ illud non indiget ꝓba
tione.aliud est fci trāseūtis.vt ꝙ qdam ī publico palatio
occidit̄ corā ppl'o.Tertiū est notoriū facti īterpellati. vt
qꝛ vsurarius vna die tꝫ mēsaꝫ paratā.alia non.Et illud sic
describit̄.Est quoddā ītellectuale ⁊ notū sic ꝙ nō pōt ali
qua tergiuersatiōe celari. ⁊ ꝙ p̄sbiter cognoscat ꝯcubinā
cū qua habet aīalia gradiētia circa focū panem poscētia.
De hoc pleniꝰ no.ꝑ doc.i.c.vr̄a.preal.vbi tractat̄ materia
notorij q̄ est adeo ītricata ꝙ dicit Jo.đ ligna.⁊ dn̄s anto.
đ butri.ꝙ multi loquunt̄ đ notorio:qd sit notoriū ignorā
tes.Et ī cōsilio basiliēsi ī sessiōe.xx.additꝰ est quartus mo
dus vltra tres cōes notorietates.s.qn̄ sacerdos mulierem
de īcōtinetia suspectā ⁊ īfamatā tenet ⁊ per suum sꝑiorē
admonitus ipam cū effectu nō dimittit vt in decre.quod
īcipit. Quicūqꝫ clericꝰ.ī quo ēt notorij cōcubinarij a per
ceptōe fructuū oīum beneficioꝝ suoꝝ triū mensiū spacio
ipso facto suspēdunt̄.quos fructꝰ superior cōuertat ī fabri
cā.vel in aliā euidentē vtilitatē ecclesiaꝝ ex q̄bus isti fru
ctus percipiunt̄ .⁊ nisi monitꝰ cōcubinā dimittat aut aliā
nō resumat oībꝰ bn̄ficijs p̄uet̄.Et nota ꝙ moderni ponūt
nouē gn̄a ꝓbationū.que in iure formal'r differunt.vt sūt
argumētū.p̄sūptio.iudiciū.fama.rumor.occultū pene.oc
cultū oīo.manifestū ⁊ notoriū.Unde argumētū est ratio
rei dubie faciēs fidē.de heret.cū ex iūcto.de ver.sig.c.fo-
rus.Presumptio est q̊ddā mediū ītellectuale veritatꝭ eli
ciēde ex circūstātijs īsurgēs.de p̄sumpti.ex studijs.De il-
la que est iuris tātū. ⁊ que iuris ⁊ de iure no.i.c.bis q fidē
de spō.vbi glo.no.đ qntuplici p̄sumptiōe.Judiciū est me-
diū ītellectuale ex aliq̄ singulari circūstātia īsurgens.C.⁊
.ff.de rei ven.l.iudicia.Fama ē illese dignitatis statꝰ vita ⁊
moribꝰ ꝯprobatus.hoc vex̄ de fama hoīs.sicut īfamia est
lese dignitatis status vita ⁊ moribꝰ reprobatꝰ.Sed fama
de aliquo negocio ē mediū veritatis eliciēde.⁊ cōis ⁊ cla-
morosa īsinuatio īsurgēs apud totā vel maiorē ꝑtem ppl'i
ex īcerto auctore ꝓueniēs.Rumor ē ꝑticularis īsinuatio
clamorosa ab īcerto auctore ꝯsurgēs.Pene occultū quod
ꝓbari pōt.sed difficulter.Occultuꝫ oīo est qđ nullatenus
ꝓbari pōt.⁊ subijcit̄ iuri diuino. de simo.sic̄. vi.q.i.si oīa.
Manifestū dr̄ qđ đ facili ꝓbari pōt.⁊ notoriū.s̄. đscriptū
ē.De quo etiā dat̄ exēplū de statua ⁊ ꝑcussione.vt not.i.c.
super eo.de testi.cogē.⁊ in.l.ciues. C.de appellatio.

¶ Nouatio est p̄oris debiti vl' p̄oris obligationis ꝑtibus h̄
volētibus exp̄sse ī aliā obligationē trāsfusio vel trāsactio.
verbi gr̄a.Debui tibi centuꝫ aureos sub ꝯditione si nauis
venerit ex asia. placuit iter nos nouare obligationē. vt il-
lud qđ debui tibi sub ꝯditōe.pure ⁊ sine ꝯditione debeaꝫ.
hec est nouatio ita ꝙ p̄or obligatio ꝯditionalis trāsit ī po
steriorē purā ꝑ nouationē. Eodē mō pone exēpla ī silibꝰ.
vt.ff.de noua.⁊.C.eo.ti.ꝑ totū.

¶ Nouale ē terra p̄ciosa alias p̄termissa que ꝑ ānū cessat.
Alij dicūt ꝙ ex silua q̄ arboribꝰ extirpatis ad cultuꝫ redi
git̄ fieri nouale dicat̄.Et vtraqꝫ illaꝝ īterp̄tationum col-
ligit̄ ex legibus ciuilibus.Sed apud notarios romani pō
tificis nouus vsus obtinuit ꝙ nouale etiam dicitur ager đ
nouo ad agriculturam redactus de quo non extat memo
ria ꝙ aliquando cultus erat.vt in.ca.quod per nouale.de
ver.sig.vbi de hoc.

¶ Nouū opus facit q aut edificādo. aut destruēdo.aut fo
ueā faciēdo p̄stinā faciē operis imutat. Secus vero si re-
ficiat vel īcrementū īponat.qꝛ tūc nō videt̄ nouū opus fa
cere.ff.eo.ti.l.i.§.nouū.⁊.§.siquis edificiū.

¶ Noui operꝭ nunciatio s̄m Hosti.est illi q de nouo edifi
cat in p̄iudiciū alteriꝰ fcā legal'r.l.i.ff.de no.ope. nunc. Et
ꝑtinet ad ea tm̄ q̄ sūt solo ꝯiūcta.vt in.l.i.prealle.Fit autē
tripl'r.Primo solo v̄bo dicēdo.Nuncio nouū opus.⁊ hoc
ī loco edificij ipso dn̄o noui operis. Scđo ꝑ iactū lapidis
vel lapilli.Tertio ꝑ iudicis ꝓhibitionē.Primo mō nun
ciās ꝑdit possessionē.⁊ facit aduersariū possessorē.v̄bi gr̄a
voluisti domū edificare ī fūdū meū.⁊ nūciaui tibi ꝙ non
faceres.dicēdo nouū opꝰ nuncio.i.ꝓhibeo.nuncians vero
secūdo ⁊ tertio mō retinet possessionem s̄m ber.in.ca.ex
parte.de verbo.signi.

¶ Nouū opus nūciare ē ꝓhibere ne edificiū fiat.vt qn̄ nū
cio tibi ne edifices in fūdo meo vel ꝑ iactū lapilli p̄n̄tibꝰ
testibꝰ.Hec nūciatio hꝫ talē effectuꝫ ꝙ si edifices ibi spre
ta nunciatiōe mea absqꝫ ꝙ caueas de opere demoliendo
seu destruēdo.si te apparuerit iniuste edificare.qcqd po-
stea edificaueris siue iuste siue īiuste totū đbebit destrui.
vt.l.i.p̄al.§.opus nouū.⁊.§.nūciamus.Et si aliqd in publi
co fiat.oēs ciues opus nouū nunciare p̄n̄t. Nā reipublice
īterest q̄ꝫ plimos ad defendēdū cāꝫ suā admittere.l.iij. in
fi.ff.de no.ope.nūc.Et dr̄ in.§.opus nouū.p̄all'.ꝙ hoc edi
ctuꝫ nō cōplectit̄ oīa opera. vt supra.de interdictis.

¶ Noxa dr̄ qđ nocet vel nocuit.vt seruꝰ ⁊ ceruus aut aliđ
aīal nocens.vt.ff.de noxa.ac. in Rubrica.

¶ Noxia dr̄ ipꝫ delictū maleficiū vl' dānū datū.vnde No
xia delictū delinquēs noxa vocat̄.vt insti.de nox.ac.ī glo.

De Nu

¶ Nullatenus.vide ī cle.vni.de seq̄stra.in glo.ꝑ ordiariū

¶ Nullitatis s̄nie sūt mł'ti modi.vt no.Jo.an.de re iudi.c.
i.vbi remittit ad Spe.đ sen. ꝓla.§.iusta.⁊ s̄nia nulla non
meret̄ h̄re nomē s̄nie.de re iudi.c.fi.li.vi.ff.eo.ti.l.iij.§.cō
dēnatū.Et est glo.finalis in cle.vni.de sequestra.preal.

¶ Nūerata pecunia duobꝰ modis dr̄.Uno mō respcū cre
ditoris q ꝓp̄e dr̄ nūerare pecunias đbitori.vt sibi reddat̄
Alio mō respcū đbitoris q ꝓp̄e dr̄ soluere creditori ⁊ ipro
prie dr̄ nūerare cū soluit qđ dꝫ.Dat̄ āt exceptio n̄ nūerate
pecunie a creditore p̄ncipali debitori vel fideiussori.Sed
nūeratio pecunie large ponit̄ hic pro oī re quam quis nu
merauit vel soluit.

¶ Nūmisma s̄ꝫ q̊sdā ē idē qđ moneta currēs spāl'.vl' ē idē
qđ nūmus.Sꝫ oli nūmisma ⁊ aureꝰ ⁊ solidꝰ auri idē erāt.

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0107
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST